

Τί ἐννοοῦσιν οἱ πανοῦργοι οὗτοι νομοθέται διὰ τῆς φράσεως « ἀφωσιωμένη εἰς τὸν Κύριον αὐτῆς, » φαίνεται ἐκ τοῦ ἐπομένου. —

Ἀληθῶς ἀφωσιωμένη εἰς τὸν Κύριον αὐτῆς ἐμπορεῖ νὰ ὀνομασθῇ ἡ συγγαίρουσα καὶ συλλυπούμενη μετ' αὐτοῦ, καὶ ἡ πρὸς τούτοις συνοδεύουσα αὐτὴν εἰς τὸν θάνατον.

Ἄν ὁ σύζυγος ἀποθάνῃ μακρὰν τοῦ οἴκου του, εἰς τοιαύτην περίστασιν προσδιορίζεται. —

Ὅταν ὁ σύζυγός τινος ἀποθάνῃ εἰς ἄλλον τόπον, ἅς λάβῃ τὰ δύο τοῦ σάνδαλα ἡ ἐνάρτετος χήρα, καὶ ἅς εἰσέλθῃ εἰς τὸ πῦρ· οὕτω δὲν πράττει τὸ ἐγκλημα τῆς αὐτοχειρίας. Ἡ ἐνάρτετος ἐκείνη γυνὴ ἅς εἰσέλθῃ εἰς τὸ πῦρ, θέτουσα τὰ σάνδαλα ἐπὶ τοῦ στήθους τῆς.

Καὶ ἐνταῦθα ἐμφαίνεται ἡ αὐτὴ σκληρὰ τέχνη. Οὔτε στιγμή ἀφίεται εἰς τὴν γυναῖκα διὰ νὰ σχεφθῇ! Καθ' ἣν ὥραν μάθη ὅτι ὁ σύζυγος αὐτῆς ἀπέθανε, περίλυπος ἔτι καὶ αγωνιώσα, μὲ ὅλα τὰ τρυφερά τῆς αἰσθημάτων διηγεργμένα, πρέπει ν' ἀποφασίσῃ· διότι ὁ νόμος λέγει. —

Ἡ γυνὴ ἐκείνη, ἥτις μακρὰν οὔσα τοῦ συζύγου αὐτῆς τὸν καιρὸν τῆς ἀποθιώσεώς του, δὲν τελέσῃ τὴν ἱεροπραξίαν τῆς πυρπολήσεως εὐθὺς ὅταν γνωρίσῃ τὸ συμβεβηκὸς αὐτῷ, δὲν ἐμπορεῖ νὰ λογίζεται ἀφωσιωμένη εἰς τὸν Κύριόν της· διὰ καὶ δὲν ἔχει τὸ ἐλεύθερον νὰ κατὰ πλέον μετὰ ταῦτα.

Ἀλλ' ἡ φύσις κάποτε νικᾷ τὴν ἀπατηλὴν ταύτην δεισιδαιμονίαν, καὶ τὸ θῦμα ζητεῖ νὰ φύγῃ ἀπὸ τὰς φλόγας.

Ἡ χήρα Βραχμᾶνός τινος ἐκάη, ἐναντίον τοῦ προειρημένου νόμου, δεκατρία ἔτη μετὰ τὴν ἀποθίωσιν τοῦ ἀνδρός της, ἡ ὁποία συνέβη ὅτε αὐτὴ ἦτο δωδεκαετής· συμπαρέλαθε δὲ εἰς τὸ πῦρ κεφαλοδέσιμιον τοῦ συζύγου της. Ὁ Ἀγγλος ὁμοῦς διοικητής, ὁ ὁποῖος ἔκαμιν ἀναφορὰν περὶ τούτου, λέγει. —

Ὅτε τὸ πῦρ ἔφθασεν εἰς τὴν γυναῖκα, ἔφυγεν ἀπὸ τὴν πυρὰν· ἀλλ' ἀπέθανεν εἰς τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας, κατὰ συνέπειαν τῆς γενομένης ἐπ' αὐτῆς βλάβης.

Ἀλλῃ χήρα, ἐξηκοντούτης, ἀνέβη εἰς τὴν πυρὰν διὰ νὰ κατὰ, ἑπτὰ χρόνους μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρός της· ἀλλ' ὅτε τὴν περιεκύκλωσαν αἱ φλόγες, ἔφυγε καὶ αὐτὴ, πλὴν ἀπέθανεν εἰς τὸ νοσοκομεῖον.

Ἀλλ' αἱ σκληρότητες αὗται πράττονται ἀκόμη καὶ εἰς τέκνα· διότι συνήθεια τῶν Ἰνδῶν εἶναι ν' ἀρβωνιάζωσι τὰς κόρας των ὀλίγων χρόνων ἡλικίας. Ὁ προειρημένος Ἀγγλος διοικητής ἀναφέρει ὅτι μία τῶν νέων τούτων συμβίων, τέκνον δεκαετὲς, χηρεύσασα, ἐκάη μὲ τὸ κεφαλοδέσιμιον τοῦ συζύγου της,

μακρὰν αὐτῆς ἀποθιώσαντος. Οἱ ὑπῆρται τῆς δικαιοσύνης ἔσπευσαν νὰ ἐμποδίσωσι τὸν φόνον τοῦτον· ἀλλὰ πρὶν φθάσωσιν εἰς τὸν τόπον τῆς ὀλοκαυτώσεως, τὸ θῦμα ἦτον ἀντληωμένον!

Ἐν ἄλλο παράδειγμα θέλομεν ἀναφέρειν, ἔτι ὀδυνηρότερον· διότι ἡ νέα χήρα, κόρη δεκαπενταετῆς, ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν ψευδῶν θρησκευτικῶν ἐλπίδων, παρεδόθη εἰς τὰς φλόγας, ἀπέναντι τῶν παρακλητήσεων καὶ δακρύων τῶν φίλων καὶ συγγενῶν αὐτῆς. Οὗτοι αὐστηρῶς ἐξετάσθησαν μετὰ τὸν θάνατον τῆς χήρας, καὶ ἀπὸ τὴν μαρτυρίαν των συνάγομεν τὰ ἐπόμενα. —

Ὅτε ἀπέθανεν ὁ σύζυγός της, ἡ μᾶλλον ὁ ἀρβωνιαστικός, ἦτον ἀκόμη ἐξαετὲς κοράσιον· ἐδηλοποίησε, μ' ὅλον τοῦτο, τὸν σκοπὸν αὐτῆς νὰ κατὰ μετὰ τῶν λειψάνων του· ἀλλ' οἱ γονεῖς τοῦ γαμβροῦ κατέπεισαν αὐτὴν ν' ἀλλάξῃ γνώμην, ὑποσχθέντες νὰ τὴν θεωρῶσι πάντοτε ὡς ἴδιον αὐτῶν τέκνον· διέτριβε δὲ ὡς ἐπιτοπλεῖστον εἰς τὴν οἰκίαν των. Κατεγίνετο μὲν εἰς τὰ οἰκιακά· ἀλλ' ἐδίδετο παραπολὺ εἰς θρησκευτικὰς αὐστηρότητας καὶ εἰς προσευχήν· καὶ ἔλεγεν ὅτι, ὅποτε ὁ Θεὸς ἤθελε τὴν διευθύνει νὰ κατὰ, ἤθελε τὸ πράξειν. Ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τοῦ θανάτου της, ἐδηλοποίησεν ὅτι ἔλαβεν ἀπόκρισιν εἰς τὰς προσευχάς της, καὶ ὅτι ὁ Θεὸς τὴν διέταξε νὰ κατὰ. Οἱ συγγενεῖς αὐτῆς τὴν παρεκάλεσαν μὲ δάκρυα νὰ παραιτηθῇ τοῦ σκοποῦ της, ὑποσχόμενοι πρὸς αὐτὴν τὴν μεγαλύτεραν εὐνοίαν ἐνὸς ἔξῃ· ἀλλ' ἐκείνη ἀπάντησεν, « Ὁ σύζυγός μου ἀπέθανεν ἐξερῶν αἷμα ἀπὸ τὸ στόμα του· τὸν θάνατον αὐτοῦ δὲν ἐπέφερε τὸ γῆρας, καὶ δὲν ἠξιώθη αἰωνίου μακαριότητος· ἐγὼ ἔζησα μέχρι τοῦδε, ὥστε νὰ τοῦ προξενήσω ταύτην τὴν μακαριότητα· διὰ τῆς σκληραγωγίας δὲ καὶ ἀφωσιώσεώς μου, τὸν κατέστησα, τέλος πάντων, εὐδαίμονα εἰς τοὺς οὐρανοὺς. Ὁ Θεὸς τώρα, τὴν εὐλαβειάν μου στοχαζόμενος, μὲ διώρισε νὰ κατὰ. Συμβουλὰς δὲν θέλω· ἔχω ἀπόφασιν νὰ θυσιασθῶ. Ἡ μέλλουσα εὐδαιμονία μου ἐξαρτᾶται ἀπὸ τοῦτο. » Ἐμήνυσε νὰ τὴν πέμψωσι πρῶτα τι τοῦ ἀνδρός της· ἔφερον δὲ τὸν αὐλὸν του. Εἰς τινὰς, οἱ ὁποῖοι τὴν ἐπέπληττον, « Εἰς μάτην, » εἶπε, « μ' ἐπιπλήττετε· ἂν ἐπιμεινέτε, θέλω σὰς καταρασθῆναι. » Ἄλλους τινὰς ἠρώτησε, « Διατί ζητεῖτε νὰ μ' ἐμποδίσετε ἀπὸ ἐνάρτετον πράξιν; » Ἐνώπιον χιλιᾶδων, συνθηροισμένων εἰς τὸ τραγικὸν θέαμα, ἐβάδισεν εἰς τὴν πυρὰν μὲ τὸν αὐλὸν εἰς τὴν χεῖρά της, καὶ καθίσασα ἐπ' αὐτῆς, εἶπεν εἰς τὸν παριστάμενον Βραχμᾶνα, « Βάλε φωτὶαν εἰς τὴν πυρὰν· εἰ δὲ μὴ, θέλω σὲ καταρασθῆναι. »

Ἄνθρωπος ἐπίσημος, ἀκούσας ὅτι δύο γυναῖκες, συγγενεῖς αὐτοῦ, εἶχον λογοφῆρειν, ἠρώτησεν, « Εἶπαν ἡ μία τὴν ἄλλην ἀσχημον; » « Ὁχι. » « Αἶ, λοιπὸν, εὐκόλα τὰς συμβιβάζω. »

Ἡ τύχη μεταβάλλεται, καθὼς καὶ ἡ σελήνη,
Καὶ εἰς κἀνένα σταθερὰ ἀδύνατον νὰ μείνῃ.